

Byer, men først og sidst maa vi se dem ud fra det Synspunkt, om vi ved at bevare Garnisonerne der, hvor de nu ere, kunne udrette noget nationalt.

Der er i disse Dage talt saa meget om den Forskel, der er mellem den Behandling, de unge faa i Hæren og paa Højskolen, og det er vist rigtigt nok, at der er Forskel, og at det vist ikke kan være anderledes. Men eet have Hæren og Højskolen haft til fælles, endnu i alt Fald, og det er, at de have været gode Arnesteder for Fædrelandskærligheden. Jeg vil ikke drage nogen Sammenligning mellem Fredericia Garnison og f. Eks. Askov Højskole, men jeg vil dog sige den ene Ting, at begge have været gode Støtter for den nationale Sag, og ligesom det har sin Betydning, at vore Højskoler ligge spredte omkring i Landet, saaledes har det sin Betydning, at vore Garnisonssteder ikke klumpes sammen i enkelte Egne af Landet. Jeg vil derfor endnu en Gang, inden denne Afgørelse træffes, sige den Ting, at hvis man berører Fredericia sin Garnison, gør man ikke blot Uret mod Byen, men saa er det et historisk Brud med Garniseringsforholdene i Jylland, og først og sidst vil det af mange, hvis Interesser ikke ere knyttede til Fredericia, nu og senere blive følt som et nationalt Tilbagetog. Har man først indrettet det saa, at den sydligste Garnison, vi have i Jylland, ligger i Aarhus, vil det blive overordentlig vanskeligt nogen Sinde at faa en Garnison sydligere. Derfor vil jeg indstændigt henstille til den højtærede Forsvarsminister paa ny at tage denne Sag op til Overvejelse.

Jeg har søgt ikke at se denne Sag ud fra et snævert lokalt Synspunkt — jeg gør det saa meget mindre, som jeg ikke nærer Tvivl om, at hvis man skulde beslutte sig til at berøve os Garnisonen, vil der baade hos Regeringen og hos Rigsdagen være Villighed til at bøde paa den Skade, man derved foraarsager —, men at se den under en større Synsvinkel, og jeg ser den altsaa ud fra Spørgsmaalet om, hvad der gavner det hele.

Det ærede Medlem fra Vinderup (Moltesen) fremdrog i Lørdags det Forhold, at en Tiendel af, hvad der indkommer i Kirkebøsserne i Ribe Stift, skal tilstilles Hospitalet i Fredericia. Det ærede Medlem fandt, at dette Forhold var urimeligt, og angreb navnlig, at man havde søgt at faa disse Beløb ind paa den Maade, at man have truet med Sagsanlæg. Det sidste finder jeg nu ikke saa mærkeligt; det vil

man vist gøre i alle Spørgsmaal, hvor det drejer sig om Begaaelsen af formentlig Uret i pekuniære Sager. Enhver for sig vil vist nok søge at faa det, som retmæssigt tilkommer en. Noget andet er Spørgsmaalet om, hvor vidt den nuværende Ordning er heldig. Jeg vil dog sige, at det er meget smaa Beløb, der her er Tale om, og i dette lille Forhold, hvor man staar overfor en human Institution, gør man neppe rigtigt i at trække Sognegrænserne for skarpt op. For øvrigt vil jeg gøre opmærksom paa, at Hospitalet i Fredericia ikke er en kommunal Institution og ikke bestyres af nogen i Fredericia boende. Det er en Institution, der bestyres af Stiftsøvrigheden i Ribe. Det er jo muligt, at de Midler, som komme ind til dette Hospital, kunde finde Anvendelse indenfor de forskellige Sogne, hvorfra de sendes. Men stor Nytte kunne de i alt Fald ikke gøre der, thi det drejer sig, som sagt, om helt minimale Beløb, 1 Daler plejer at være Taksten paa det, de sende fra hvert Sogn, men samlet i Fredericia kan det gøre nogen Nytte. Det laa vist imidlertid i det ærede Medlems Tale om den Ting, at han fandt, der skulde ske noget lignende for Fredericia Hospitals, som der allerede er sket for Helsingør Hospitals Vedkommende, at man skulde afløse dette Forhold, og for saa vidt det har været hans Tanke, kan jeg ikke have noget derimod, og Hospitalet kan heller ikke have noget derimod. Det maa dog være behageligere for Hospitalet at faa et samlet Beløb sendt f. Eks. fra Statskassen end at modtage disse Smaabeløb fra en Mængde Sogne, tilmed naar man ved, at Beløbet ikke ydes synderlig godvilligt.

Jeg har endnu en enkelt lille lokal Sag, som jeg ønsker at berøre. Det er Spørgsmaalet om Togforbindelsen mellem Fredericia og Taulov. Det er ofte saaledes, at den lokale Forbindelse er daarlig paa Hovedrouterne. Der er en naturlig Forklaring derpaa, men det skal jeg ikke komme ind paa. Forholdet er, at Folk i Taulov, som ville til Fredericia, maa tage hjemme fra Kl. 8 $\frac{1}{2}$ om Formiddagen og kunne ikke være tilbage før sent om Eftermiddagen. Der løber mellem Kl. 2 og 3 omtrent med et Kvarters Mellemrum 3 Dage om Ugen 3 Tog mellem Fredericia og Taulov og de andre 4 Dage 2 Tog. Nu skulde man synes, at efter at Dobbeltsporet mellem Fredericia og Taulov er fuldført, maatte man kunne tilvejebringe en Ordning, hvorved det blev muligt for Folk i Taulov at faa en mere bekvem Tog-